

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 6. oktobra 2016*

„Predhodno odločanje — Prosto gibanje delavcev — Nacionalni uradniki, napoteni v institucijo ali organ Unije — Starostna pokojnina — Pravica do izbire — Prekinitev ali ohranitev vključenosti v nacionalni pokojninski sistem — Omejitev kopičenja pokojnine, pridobljene v okviru nacionalnega pokojninskega sistema, in pokojnine, pridobljene v okviru pokojninskega sistema Unije“

V zadevi C-466/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Francija) z odločbo z dne 8. aprila 2015, ki je prispela na Sodišče 3. septembra 2015, v postopku

Jean-Michel Adrien in drugi

proti

Premier ministre,

Ministre des Finances et des Comptes publics,

Ministre de la Décentralisation et de la Fonction publique,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec), predsednik senata, C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za J.-M. Adriena in druge oni sami,
- za francosko vlado D. Colas in S. Ghiandoni, agenta,
- za Evropsko komisijo D. Martin, agent,

* Jezik postopka: francoščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 45 in 48 PDEU ter člena 4(3) PEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med J.-M. Adriénom in drugimi na eni strani ter Premier ministre (predsednik vlade, Francija), Ministre des Finances et des Comptes publics (minister za finance in proračun, Francija) in Ministre de la Décentralisation et de la Fonction publique (minister za decentralizacijo in javne uslužbenke, Francija) na drugi glede starostne pokojnine tožečih strank v postopku v glavni stvari v okviru nacionalnega pokojninskega sistema.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovske predpisi) in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljevanju: PZDU) so bili sprejeti z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 5), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 1240/2010 z dne 20. decembra 2010 (UL 2010, L 338, str. 7).
- 4 Člen 77 Kadrovskih predpisov določa:
„Uradnik, ki dopolni najmanj 10 let delovne dobe, ima pravico do starostne pokojnine. [...]“
- 5 Člen 83(2) Kadrovskih predpisov določa:
„Uradniki prispevajo eno tretjino stroškov financiranja tega sistema pokojninskega zavarovanja. [...]“
- 6 Člen 12(1) in (2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:
„1. Uradnik, ki ne dopolni 63 let starosti in mu, razen zaradi smrti ali invalidnosti, preneha zaposlitev, in ki nima pravice do takojšnje ali odložene starostne pokojnine, ima ob prenehanju dela pravico do izplačila:
(a) odpravnine v višini trikratnega zneska, odtegnjenega od njegove osnovne plače za pokojninske prispevke, po odbitku katerega koli zneska, izplačanega po členih 42 in 112 [PZDU], če je delal manj kot eno leto in ni izkoristil ureditve, določene v členu 11(2);
(b) v drugih primerih pa do prejemkov, določenih v členu 11(1), ali do plačila actuarskega ekvivalenta takih prejemkov v zasebno zavarovalnico ali pokojninski sklad, ki ga sam izbere, pod pogojem, da zavarovalnica ali sklad jamči, da:

[...]

2. Z odstopanjem od odstavka 1(b) imajo uradniki, mlajši od 63 let, ki so od začetka dela zaradi vzpostavitve ali ohranitve pokojninskih pravic plačevali v nacionalni pokojninski sistem, zasebno zavarovalno shemo ali pokojninski sklad po lastni izbiri, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, in katerih delovno razmerje ne preneha zaradi smrti ali invalidnosti in ki ne izpolnjujejo pogojev za takoj izplačljivo ali odloženo starostno pokojnino, ob prenehanju dela pravico do odpravnine v višine aktuarske vrednosti njihovih pokojninskih pravic, pridobljenih med zaposlitvijo v institucijah. V teh primerih se izplačila za pridobitev ali ohranitev njihovih pokojninskih pravic v nacionalnem pokojninskem sistemu v skladu s členoma 42 ali 112 [PZDU] odštejejo od odpravnine.“

7 Člen 2 PZDU določa:

„V teh pogojih za zaposlitev ‚začasni uslužbenec‘ pomeni:

[...]

(c) uslužbenca, razen uradnika Unije, ki se zaposli za pomoč osebi, ki opravlja funkcijo iz Pogodbe o Evropski uniji ali Pogodbe o delovanju Evropske unije, ali izvoljenemu predsedniku ene od institucij ali organov Unije ali ene od političnih skupin v Evropskem parlamentu ali Odboru regij ali skupine v Evropskem ekonomsko-socialnem odboru;

[...]“

8 Člen 39(1), prvi pododstavek, PZDU določa:

„Ob prenehanju dela je uslužbenec v smislu člena 2 upravičen do starostne pokojnine, prenosa aktuarskega ekvivalenta ali izplačila odpravnine v skladu s poglavjem 3 naslova V Kadrovskih predpisov in Priloge VIII k tem predpisom. Če je uslužbenec upravičen do starostne pokojnine, se njegove pokojninske pravice znižajo v sorazmerju z zneski, plačanimi na podlagi člena 42.“

9 Člen 41 PZDU določa:

„Za financiranje sistema socialne varnosti, predvidenega v oddelkih B in C, se smiselno uporabljajo določbe člena 83 in člena 83a Kadrovskih predpisov ter členov 36 in 38 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom.“

Francosko pravo

10 Člen 46 loi n° 8416 du 11 janvier 1984 portant dispositions statutaires relatives à la fonction publique de l'État (zakon št. 8416 z dne 11. januarja 1984 o kadrovskih predpisih za državne uslužbenke), kakor je bil spremenjen z loi n° 200273 du 17 janvier 2002 de modernisation sociale (zakon št. 200273 z dne 17. januarja 2002 o socialni modernizaciji, v nadaljevanju: zakon št. 200273), določa:

„Uradnik, ki je napoten v upravo ali organ na ozemlju tuje države ali v mednarodno organizacijo, lahko plačuje prispevke v okviru sheme iz zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, tudi če je vključen v pokojninsko shemo v okviru delovnega mesta, na katero je bil napoten. V tem primeru znesek pokojnine, pridobljene na podlagi prve sheme, prištet znesku morebitne pokojnine v okviru delovnega mesta, na katero je bil napoten, ne more presegati pokojnine, ki bi jo pridobil, če ne bi bil napoten, pokojnina iz zakonika o civilnih in vojaških pokojninah pa se po potrebi zniža za znesek pokojnine, pridobljene med to napotitvijo.

V odloku Conseil d'État so določena podrobna pravila za uporabo tega člena.“

- 11 Člen L. 87 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, kakor je bil spremenjen z zakonom št. 2002-73, določa:

„Če je uradnik ali vojak, napoten v upravo ali organ na ozemlju tuje države ali v mednarodno organizacijo, v času svoje zaposlitve izbral, da se ohrani odtegljaj iz člena L. 61, znesek pokojnine, pridobljene na podlagi tega zakonika, prištet znesku morebitne pokojnine v okviru delovnega mesta, na katero je bil napoten, ne sme presegati pokojnine, ki bi jo pridobil, če ne bi bil napoten, pokojnina iz tega zakonika pa se po potrebi zniža za znesek pokojnine, pridobljene med to napotitvijo.

[...]“

- 12 Člen R-74-1 istega zakonika določa:

„Napoteni uradniki, navedeni v členu 46 zakona št. 84-16 z dne 11. januarja 1984 o kadrovskih predpisih za državne uslužbence, kakor je bil spremenjen, lahko v roku štirih mesecev od datuma vročitve odločbe o napotitvi ali njenem podaljšanju zaprosijo za plačevanje prispevkov v sistem iz zakonika o civilnih in vojaških pokojninah.

Prošnja se vloži pisno pri upravi, ki je uradnika napotila.

Uradnik, ki je izbral možnost iz prvega pododstavka, je zavezan prejemniku vplačil, ki ga z odlokom določi minister za proračun, v skladu s podrobnimi pogoji iz odloka plačevati prispevek iz točke 2 člena L. 61. Če se ta obveznost plačevanja ne spoštuje, se vključenost uradnika v ta sistem prekine.

Šteje se, da se je uradnik, ki v predpisanem roku ni uveljavil svoje pravice do izbire, odpovedal možnosti plačevanja prispevkov v sistem iz zakonika o civilnih in vojaških pokojninah.

Če se napotitev podaljša, se izbira možnosti, ki jo je uradnik sprejel za prejšnje obdobje napotitve, samodejno podaljša, razen če ta v rokih, določenih v prvem odstavku tega člena, izbere drugo možnost.“

- 13 Okrožnica z dne 18. decembra 2002 za pristojne upravne službe podrobno določa, kako se izvaja ureditev iz člena 46b zakona št. 8416 z dne 11. januarja 1984 in člena L. 87 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, kakor sta bila spremenjena z zakonom št. 2002-73.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 14 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so francoski uradniki, napoteni kot strokovni sodelavci na Sodišče Evropske unije, kjer so zaposleni kot začasni uslužbenci. Ker obvezno plačujejo prispevke v pokojninski sistem Unije, so upravičeni do pokojnine iz tega sistema, če dopolnijo vsaj deset let delovne dobe v instituciji ali organu Unije. Če prenehajo opravljati svoje funkcije pred dopolnitvijo teh desetih let, so glede na trajanje obdobja zaposlitve v bistvu upravičeni bodisi do odpravnine v višini trikratnega zneska, odtegnjenega od njihove osnovne plače za pokojninske prispevke, bodisi do izplačila aktuarskega ekvivalenta pokojninskih pravic, pridobljenih v Uniji, v zasebno zavarovanje ali pokojninski sklad po njihovi izbiri.
- 15 V skladu s francosko ureditvijo v postopku v glavni stvari mora uradnik, napoten v institucijo ali organ Unije, izbrati med dvema možnostma glede svoje pokojnine iz nacionalnega sistema.

- 16 Uradnik lahko, prvič, prekine svojo vključenost v francoski pokojninski sistem za obdobje svoje napotitve. V tem primeru je v tem obdobju vključen le v pokojninski sistem Unije, zaradi česar je njegova pokojnina iz francoskega pokojninskega sistema ustrezno zmanjšana za leta, ko vanj ni bil vključen. Zadnjenavedena pokojnina se bo nato v celoti izplačevala poleg pokojnine, ki izvira iz pravic, pridobljenih v okviru vključenosti v pokojninski sistem Unije.
- 17 Drugič, uradnik lahko nadaljuje plačevanje prispevkov v francoski pokojninski sistem in tako ostane vključen v ta sistem. V tem primeru v obdobju napotitve pridobi pravice iz navedenega sistema. Vendar lahko znesek pokojnine, ki jo bo iz tega naslova prejel, pokojnino, pridobljeno v okviru sistema Unije, dopolnjuje samo do višine pokojnine, ki bi jo pridobil iz nacionalnega sistema, če ne bi bil napoten (pravilo omejitve). Nacionalna pokojnina se zato zmanjša za pokojnino, dolgovano v okviru pokojninskega sistema Unije, tako da skupni znesek obeh pokojnin ne preseže zgornje meje, ki je tako določena (pravilo izravnave). Izravnava se nanaša na skupni znesek francoske pokojnine, in ne samo na znesek pokojnine, ki ustreza obdobju napotitve, v katerem je bil vključen v dva sistema.
- 18 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so izbrale, da bodo v obdobju svoje napotitve ostale vključene v francoski pokojninski sistem, in so zato hkrati plačevale prispevke v ta sistem in v pokojninski sistem Unije. Dopolnile so – ali lahko dopolnijo – deset let zaposlitve v eni od institucij Unije, na podlagi česar so upravičene do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije. Ker je pokojnina iz Unije, ki so jo tožeče stranke v postopku v glavni stvari pridobile – ali jo lahko pridobijo – višja od francoske pokojnine, ki bi jo pridobile, če ne bi bile napotene, v skladu s francosko ureditvijo v postopku v glavni stvari ne prejemajo ali ne bodo prejemale nobene pokojnine iz francoskega pokojninskega sistema.
- 19 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so z zahtevkom, prejetim 6. marca 2012, francoski državi predlagale, naj razveljavi zadevno nacionalno ureditev. Ker je bil ta zahtevek zaradi molka organa zavržen z odločbo z dne 6. maja 2012, so zoper to zavrnitev vložile tožbo pri Conseil d'État.
- 20 V teh okoliščinah je Conseil d'État prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali se z nacionalno ureditvijo – v skladu s katero si lahko uradnik, napoten v institucijo Evropske unije, za trajanje napotitve izbere, bodisi da bo prekinil plačevanje prispevkov v pokojninsko shemo svoje države izvora in s tem v celoti prejemal pokojnino iz navedene sheme poleg pokojninskih ugodnosti, povezanih z delovnim mestom, na katero je bil napoten, bodisi da bo te prispevke plačeval še naprej in bo tedaj njegova pokojnina iz te sheme omejena na znesek, ki ga je treba prišteti, da bo skupni znesek pokojnin, vključno s pokojnino, pridobljeno na podlagi sheme v okviru delovnega mesta, na katero je bil napoten, dosegel znesek, ki bi ga prejemal, če ne bi bil napoten – kršijo obveznosti iz člena 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi z njenim členom 48 in načelo lojalnega sodelovanja iz člena 4 Pogodbe o Evropski uniji?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 45 PDEU v povezavi s členom 48 PDEU in člen 4(3) PEU razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere učinek je, da nacionalni uradnik, ki je napoten v institucijo ali organ Unije in izbere, da bo v obdobju svoje napotitve ostal vključen v nacionalni pokojninski sistem, izgubi vse ali del ugodnosti, ki izhajajo iz njegove vključenosti v zadnjenavedeni sistem, če dopolni obdobje desetih let zaposlitve v Uniji, na podlagi katerega je upravičen do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije.

- 22 Najprej je treba spomniti, da morajo države članice, čeprav obdržijo svojo pristojnost glede ureditve svojih sistemov socialne varnosti, kljub temu pri izvajanju te pristojnosti spoštovati pravo Unije ter zlasti določbe Pogodbe DEU o prostem gibanju delavcev in pravico do ustanavljanja (sodbi z dne 1. aprila 2008, *Gouvernement de la Communauté française in gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, točka 43, in z dne 21. januarja 2016, *Komisija/Ciper*, C-515/14, EU:C:2016:30, točka 38).
- 23 Zato je treba preveriti, ali se določbe Pogodbe DEU o prostem gibanju delavcev uporabijo v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari. Če se uporabijo, je treba nato ugotoviti, prvič, ali nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni oviro za prosto gibanje delavcev in, drugič – če pomeni oviro – ali je ta ovira utemeljena.
- 24 Prvič, glede uporabe določb Pogodbe DEU o prostem gibanju delavcev iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se za državljana Unije, ki je zaposlen v državi članici, ki ni njegova država članica izvora, in ki sprejme zaposlitev v mednarodni organizaciji, uporablja člen 45 PDEU (glej sodbe z dne 15. marca 1989, *Echternach in Moritz*, 389/87 in 390/87, EU:C:1989:130, točka 11; z dne 16. februarja 2006, *Rockler*, C-137/04, EU:C:2006:106, točka 15, in z dne 4. julija 2013, *Gardella*, C-233/12, EU:C:2013:449, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 25 Iz tega izhaja, da državljanom Unije, ki so zaposleni v instituciji ali organu Unije v državi članici, ki ni njihova država članica izvora – kot so tožeče stranke v postopku v glavni stvari – ni mogoče odredi socialnih pravic in ugodnosti, ki so jim zagotovljene s členom 45 PDEU (glej sodbi z dne 15. marca 1989, *Echternach in Moritz*, 389/87 in 390/87, EU:C:1989:130, točka 12, in z dne 16. februarja 2006, *Rockler*, C-137/04, EU:C:2006:106, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 26 Drugič, glede vprašanja, ali nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni oviro za prosto gibanje delavcev v Uniji, je treba opozoriti, da člen 45 PDEU nasprotuje vsakemu ukrepu, ki bi lahko, tudi če se uporablja brez diskriminacije glede na državljanstvo, državljane Unije oviral pri izvajanju temeljnih svoboščin, zagotovljenih s Pogodbo DEU, ali ga zanje naredil manj privlačno (sodba z dne 1. aprila 2008, *Gouvernement de la Communauté française in gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, točka 45; z dne 10. marca 2011, *Casteels*, C-379/09, EU:C:2011:131, točka 22, in z dne 5. februarja 2015, *Komisija/Belgija*, C-317/14, EU:C:2015:63, točka 23).
- 27 Čeprav primarno pravo Unije zavarovancu ne more zagotoviti, da bo preselitev v drugo državo članico nevtralna z vidika socialne varnosti, zlasti na področju zdravstvenih dajatev in starostnih pokojnin, ker je takšna preselitev ob upoštevanju razlik med sistemi in zakonodajami držav članic za zadevno osebo, odvisno od primera, na ravni socialne varnosti lahko bolj ali manj ugodna, pa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je nacionalna ureditev, če je njena uporaba manj ugodna, v skladu s pravom Unije samo, če zadevnega delavca med drugim ne obravnava manj ugodno od delavcev, ki vse dejavnosti opravljajo v državi članici, v kateri se ureditev uporablja, in če ne vodi do vplačevanja socialnih prispevkov, ki ne daje pravice do dajatev ali storitev (sodbi z dne 18. aprila 2013, *Mulders*, C-548/11, EU:C:2013:249, točka 45, in z dne 21. januarja 2016, *Komisija/Ciper*, C-515/14, EU:C:2016:30, točka 40).
- 28 Sodišče je tako za ovire že večkrat štelo ukrepe, zaradi katerih delavci z izvrševanjem pravice do prostega gibanja izgubijo ugodnosti socialne varnosti, ki jim jih zagotavlja zakonodaja države članice, zlasti kadar gre pri teh ugodnostih za protistoritev ali protidajatev za prispevke, ki so jih vplačali (glej sodbe z dne 21. oktobra 1975, *Petroni*, 24/75, EU:C:1975:129, točka 13; z dne 1. aprila 2008, *Gouvernement de la Communauté française in gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, točka 46, in z dne 18. aprila 2013, *Mulders*, C-548/11, EU:C:2013:249, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 29 Glede nacionalne ureditve v postopku v glavni stvari je treba ugotoviti, da navedena nacionalna ureditev, če uradnik, napoten v institucijo ali organ Unije, med trajanjem svoje napotitve ostane vključen v svoj nacionalni pokojninski sistem, določa, da se za pokojnino, ki izvira iz te vključenosti,

uporabljata pravilo omejitve in pravilo izravnave. V skladu s tema praviloma lahko znesek pokojnine, ki jo bo prejemal uradnik iz nacionalnega pokojninskega sistema, pokojnino, pridobljeno v okviru pokojninskega sistema Unije, dopolnjuje samo do višine nacionalne pokojnine, ki bi jo pridobil, če ne bi bil napoten, nacionalna pokojnina pa se zmanjša za znesek, dolgovan v okviru sistema Unije, tako da skupni znesek teh dveh pokojnin ne presega zgornje meje, ki je tako določena.

- 30 Zaradi teh pravil omejitve in izravnave uradnik, ki je napoten v institucijo ali organ Unije in v obdobju svoje napotitve ostane vključen v nacionalni pokojninski sistem, izgubi vse ali del ugodnosti, ki izhajajo iz njegove vključenosti v zadnjenavedeni sistem, če dopolni obdobje desetih let zaposlitve v Uniji, na podlagi katerega je upravičen do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije. V teh okoliščinah uradnik, ki ostane vključen v nacionalni pokojninski sistem, vplačuje prispevke, za katere ne prejme protivrednosti. Navedeni pravili tako utegneta takega uradnika ovirati pri izvajanju njegove svoboščine, zagotovljene s členom 45 PDEU, ali ga zanj narediti manj privlačno.
- 31 Ker francoska vlada trdi, da je nadaljnja vključenost v nacionalni pokojninski sistem možnost, ki je dana na voljo v ureditvi v postopku v glavni stvari, in ne obveznost, je treba ugotoviti, da ta okoliščina ne odpravlja tega, da taka ureditev pomeni oviro za prosto gibanje delavcev.
- 32 Fakultativnost nadaljnje vključenosti v nacionalni pokojninski sistem nikakor ne spremeni tega, da zaradi pravil omejitve in izravnave, ki se uporabita v primeru izbire te možnosti, uradnik, ki si izbere navedeno možnost, vplačuje prispevke brez protidajatve ali protistoritve, če dopolni obdobje desetih let zaposlitve v Uniji, na podlagi katerega je upravičen do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije. Če nacionalni pokojninski sistem napotenim uradnikom omogoča, da ostanejo vključeni vanj, mora biti ta možnost zasnovana tako, da ne bo imela takega učinka, sicer pomeni oviro za prosto gibanje delavcev.
- 33 Tega, da nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ovira prosto gibanje delavcev, prav tako ne omajajo trditve francoske vlade, da taka ureditev napotenih uradnikov ne postavlja v manj ugoden položaj kot uradnike, ki celotno poklicno pot opravijo v svoji državi članici izvora.
- 34 Taka ureditev namreč napotenega uradnika, ki je hkrati vključen v pokojninski sistem Unije in v nacionalni pokojninski sistem, postavlja v manj ugoden položaj kot uradnika, ki je ostal v državi članici izvora in je vključen samo v zadnjenavedeni sistem, ker samo prvi od njiju, čeprav je hkrati plačeval prispevke v dva sistema, izgubi vse ali del ugodnosti, ki izhajajo iz njegove vključenosti v nacionalni pokojninski sistem, če pridobi pokojninske pravice v okviru pokojninskega sistema Unije.
- 35 Tretjič in nazadnje, glede obstoja morebitne utemeljenosti je treba ugotoviti, da se predložitveno sodišče ne sklicuje na razlog, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti oviro za prosto gibanje delavcev, ki jo pomeni ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari. Prav tako se francoska vlada v stališčih, ki jih je predložila Sodišču, ni sklicevala na utemeljenost te ureditve.
- 36 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni neutemeljeno oviro za prosto gibanje delavcev, zagotovljeno s členom 45 PDEU.
- 37 Zato ni treba odločati o razlagi člena 48 PDEU in člena 4(3) PEU.
- 38 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 45 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere učinek je, da nacionalni uradnik, ki je napoten v institucijo ali organ Unije in izbere, da bo v obdobju svoje napotitve ostal vključen v nacionalni pokojninski sistem, izgubi vse ali del ugodnosti, ki izhajajo iz njegove vključenosti v zadnjenavedeni sistem, če dopolni obdobje desetih let zaposlitve v Uniji, na podlagi katerega je upravičen do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije.

Stroški

- 39 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere učinek je, da nacionalni uradnik, ki je napoten v institucijo ali organ Evropske unije in izbere, da bo v obdobju svoje napotitve ostal vključen v nacionalni pokojninski sistem, izgubi vse ali del ugodnosti, ki izhajajo iz njegove vključenosti v zadnjenavedeni sistem, če dopolni obdobje desetih let zaposlitve v Uniji, na podlagi katerega je upravičen do pokojnine v okviru pokojninskega sistema Unije.

Podpisi